

Cyrtwinuske m'odlihoj

[titul němski, tekst hornjoserbski]

hija leta [rok. 1750]

42
Serbski kulturny are
Sorbisches Kulturar

MS. VII-1D

(4)

I.

Kirchen = Gebete.

Beichte und Absolution.

Dokelz my Bože słowo smy słyschali, da dajče nam tejšch pschéd: Božej wosłokej Majestetu šo nietsk poracž, a najprotše šo tak romadže spowedacž, a rěknucž:

Swschekomozny Božo, milosčiwny Wotze, ja chudy, hubeny rješny cžlowek posnaju šo tebi wschitkich swojich rječow a słosčow, s: kotry miž ja tebè dy rosniwal, a twoju žtraffu cžasnu a wječnu sašlužil šym. Tych pak wschitkich je mi wutrobnè žel, a kaju šo jich jara, a proschu tobè pschès: twoju nedo gruntowanu šmilnosž, a pschès: to šwjate, nesa wino watej horke cžerpenj a wumreczj twojeho lu: beho Syna JEson Kryssta, ty by cžyl mi hubenemu rješnemu cžlowekej nadny a šmilny bycž, Amen.

Na

cf. Agenda

Na tajke wasche posnaczi pschipowedam ja wam
wschitkim, kiž wy waschich rjehow so wutrobné kaje-
cže, do Jesom Krysta wjericže, a to dobre swjerne
protkwsaczi macže, so chzecže s: pomozu Boha teho swija-
teho Ducha swoje rjeschne žiwenj dalé polepschacž, mož,
mojeho hampta, jako powolany a postaweny služob-
nik Božeho slowa, tu nadu Božu, a woda wam wam
na: mjesto a na: pschikasn mojeho Kněsa Jesom Krysta
wschitke wasche rjechi w tem mjeni Boha teho Wozja †
Boha teho Syna † a Boha teho swjateho Ducha † Amen.

Dokelž nam ton nadny, miloscziwny Boh nasche
rjechi a sloscže je wodal, da chzemj jemu teisch njetk
dalé nusu teho zyleho Kschěstianstwa protkněscž a so
romadže tak modlicž:

D Božo, twoja Dobrota a Moz dže wosche schitkeho. My pa-
nemj psched tym Chronom twojeje Majestety delje, a nehemj
tebi ton Wopor nascheje Modlitwy. My kwalimj a cžesimj
tebe, sawschitke twoje dobroty, kiž kwurachnowanju neisju, potrež
ty nam we Duchownym a czjelnym, bewschej naschej sažlužby
a Dostojnosze, wopokasat by.

Ty by twojeho jenicžkeho syna sa nas, kwumozenju a kšbož-
noszi, podat; kak nedyrbjat ty snim, nam schitko dobre schenko-
wacž?

wacz? Ty nam tajku tvoju Nadu psches tvoje swjate słowo
 siewisch, a wopokajesch nam kejzde Rranjo nowu Dobrotu a
 smjelnosz.

Da schaf spominaj hjeschcze dale na ton Wopor twojeho
 syna, kotryž je swoju Krej kwodaczu naschich Rječow psche-
 lač; a nepschidaj, so by to słowo tajkeho twojeho Sjewenja
 wot nas precz sate bylo. Wumoz psches tosame schitkich tych,
 kiž hjeschcze temu Rječej služaj, a pschešadž jich, psches wjernu
 Pokutuj do jeneho sbožneho Smejnstwa. Sposchč so bychu
 čiči, kiž so wo swoju sbožnosz staraju, pola tebe Pokoj a Trošcht
 sa swoje Dusche namakali. Tych, kiž psches Wjeru do two-
 jeho syna, twoje Džeczi su, wobtwerdž ty we twojej Nadži.
 Daj so bychu po tym Puczu tej Wjery a Pobožnosze bes Poroka
 kodžili, a po twojim drohim službenju, psches tvoju Moz a
 Eubosz k sbožnoszi sdžerženi byli,

Na tušamu tvoju Moz a Dobrotu gruntowanym džje-
 čajym Dowjerenju prošymy my tebe, nebeski Wotze, we Meni
 twojeho syna, nascheho šrednika a šarečnika, sawschitko, schtož
 nam na Duschi a na Čžječi wuzitne a sbožne je.

Ty masch te Wutroby, tych Moznych na semí, we twojej
 Ruzy. Da žonuj a regjeruj ty, stwojej Nadu, teho Rom-
 skeho Kežžora, schitkich Kralow a Širschtow. Daj a sdžerž
 we jich Wutrobach Myšle Mjera a Jednoty: so by jene mjer-
 ne a čžiche žiwjenje, wewškej Bohabožnoszi a Potšiwoszi
 poduimi wedžene bylo.

Edžerž

5
Sdzerž te dobre Wustawjenja a Grejotu nascheho lubeho
Wotzneho Kraja.

Nech twojej Woczi teho wofebneho Wobstaranja a Lubosze, na
nascheho droheho Kurfjerschtu a Krajowneho Knesa kož
dym času ledžbujetej. Psches twoju Dobrocziwoš, swětel Je-
ho; psches twoju Mudros, wodž Jeho; psches twoju Moz
pokylu Jeho. Žonuj Jeho, a jeho lubowanu Mandzelsku,
tu Kurfjerschezinu, runje kaž tejšch teho Kurfjerschty
Kneni Maczer, Knesow Bratrow Knenje Ssotry, Knesow
Wujow a Knenje Czety, a tu žylu Saxonsku Kejzu. Sposchč
so bychu woni schizy, pschi dobrej strowoszi, psched tobu žiwí
byli, popschej Žim to, schtož k Žich prawemu sbožu wužitne
bydž može.

Daj teho Kurfjerschty Radziczelam a služomnikam, tejšch
schitkim Woschnosžam,

Radu, Rosom, a swjernos, so bychu
nad Podanami, po twojim kojskim dobrem Spodobanju tak
knezili, so by Prawdoszi a dobrym Pocziinkam pomhane, stoszi
pač wobarane a takama schtraffowana byla, a wewschitkich
Schtrandach so to Dobre pschisporjalo. Daj tym samym, kiž
Bronje wedu, so by nasch Wotzny Kraj schuzowali, twoj nad-
ny Schuz shonicž. Bydž ty stajnje jich kылnos, a jich schlit.
Ssmjel so na tym žylým Kraju a schitkich jeho Wobydlerjach.

Ber so ty sam, po twojej, bes nami płodženej Zyrkwi suadu
hohrje, a sdzerž ju na tej strowej Pastwi twojeho swjateho słowa.
Twoj dobry Duch wedž ju po prawym Puežu teje Wjern a
Žiwenja. Swarnuj nas psched schitkej Wuczbu, kiž je two,
jemu Evangeliju napschecziwo; psched schitkim Sarwedženjom
a

a Pšeszehanjom; pšed Nemojeru a Pšibojstvom; pšed Hejchlerstvom a czjelnej Sechernoszu. Daj so bychu czi Pšecziwizny twojeho słowa, a czi Nepsheczeljo teho Kschiza Krystusoweho, pšes Moz twojej Wjernosze, rošwjeczeni a wobroczeni byli.

Napeln tych Wuczerjow we Zyrkwjach a Schulach stym šwjatkom twojeho Posnacza. Wuhottuj jich, a pošyn jich stwojim Duchom, so bychu šo s Wuczbu a se Žiwenjom, temu Stadlu ksnamenju postajili a twoje Meno pšekrafnili. Sposchcz so by nasche Džeczi a mlody Lud we twojej Bojoszi hohrječeneni byli, a so by to Žonowanje twojeho słowa tejšch na tych pšischto, kiž po nami pšindž budža.

Sposchcz ktemu Prjotksaczu schitkich Wjezow, we Mjestach a na Wšach, we naschich Žiwnoszach, dobre Pšiberanje. Daj so by bes nami schudžom scho pjeńje schto, niz jeno pšed Czlowekami ale tejšch pšed twojimaj Wocjomaj; a newostaj tu šwjernosz, kiž kojždy kšwojemu Powołanju naloži, nešaplacženu. Žonuj nasche Pohla; daj krosženju tych Płodow tej semje płodne Bedro, a daj, so bychmy tešame, we Mjeri a Pokoju, šđakom wuziwali. Našycz schitko, schtož na twoju Dobrotu woczokuje, šdobrem Spodobanjom. Žonuj a šđerž nam te šljeberowe Hohry, a wobarnuj, tych kiž na nich džetaju, na jich štraschnych Puczach.

Šwarnuj nas pšed Wojnu a Drohotu; pšed štymi napadnymi Korosžemi; pšed škodnym Bedrom; pšed Wehnjom a Wodneju Rusu. O ty Božo šceho Trošchta! žyl šo schit, kim Šubnym a Pomože potreblwym wošebuje tym, kiž twojeje
Wjerz

Wjernosze dla potkoczeni budza, moznje a nadnje wopokasacz.
Troschtuj tych seudnych; pyttaj tych Korych; bydz tych Wudowow
a swrotow Wobstarar; ber so po samo druhich a czjeschnych
hohrje.

Daj so bychmy, na Wuczu teho Czervenja, twoju wotzowosku
Wohlu posnali, a we szerpliwoszi a Nadziji czjesili; haj tejsch
we smerczi, wot teho Dowjerenja na tu saskuzbu, smercz a
sjednjanje twojeho syna, newotpanuli.

O ty dobrocziny Datarjo sbeho Dobrego, kiz tebi to so
newostudzi, ty mozesch pschemjerni wjaza czinicz, hacz my pro
syny a srosemimy. Zehodla pschipozoz ty ktutemu naschemu
Zadanju schitko to, sa czoz ty wot nas zejsch proschenny bycz, a
schtoz nam czafnje a wjerznje ksbozu bycz moze, kacz so twojej
Mudroszi a Luboszi knam Czlowekam, spodoba.

O kacz wutrobnje zemy my tebe sa to kwalicz a czeszicz! nasch
Kraj, nascha Wutroba, nasche zyle ziwjenje dyrbi tebi sweczene,
a tej Czesse, kiz tebi sluscha, polne bycz. Czini ty nas, psches
Moz twojej Rady, sam ktemu hottowych, a plodz we nas
to, schtoz tebi spodobne je. Daj so bychmy twerdzje we Wjeri,
swjerni we Luboszi, szerplivi we Czjesnoszi, weseli we Nadziji,
twojemu Menu bes pschestacza sluzili, a po dokonjanym czafnem
Ziwieniu, tebe, psched Chronom twojej Krafnosze, we newure
knenej Wefeloszi, wjecznie kwalili.

Tebi

Tebi, o ty Wotze teje smielnosze, swojim synom, naschim
Wumoznikom, a stym swjatym Duchom, naschim Trosh-
tarjom, bydz njetk hacz do Wjecnosze Kwalba a Czesz.
Hamen.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

